

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Moriens sine sacramento Eucharistiæ an sit damnatus. tit. 97

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

nisi nudum panem, & nudum bibunt vinum, sicut Zuingliani somniant &c. Cùm ergò non sit ibi remissio peccatorum, sed sola memoria passionis &c. Luc. 22. idèò manendum est in obedientia Ecclesiæ. *Luteus in libello de formula missandi: si Papistæ vtraque speciem sumerent, nos vnã accipere volumus &c. Eccè schisma & dissensio in vno corpore mystico Christi.*

Ioannes de Gerson tractatu de communionem laicorum sub vtraque specie: Communio vtriusque speciei iam post ordinationem & prohibitionem concilij, est temeraria, seditiosa, scandalosa, & ritus Ecclesiæ turbans, & subindè æternæ maledictionis inductiua, quia melior est obedientia quàm victima, 1. Reg. 15.

MORIENS SINE SACRAMENTO Eucharistiæ an sit damnatus.

TITVLVS LXXXVII.

PRIMò notandum est, quòd venerabile sacramentum est signum fidei in Christum, vt ei quicumque illo vtitur, signum sit verissimum & confessio Christi, scilicet quòd corpus suum tradiderit in mortem, & sanguinem suum fuderit, hoc illù credere, Matt. 26. Et nisi hæc fides præcedat sumptionem sacramenti, parùm proderit sacramentum: ob id Christus iussit accipere in memoriam passionis suæ, Luc. 22. vt sic hæc fides semper renouetur & confortetur, quia credo Christù pro peccatis meis passum, & resurrexisse propter meam iustitiam, Rom. 4.

Secundò, ex illo sequitur, quòd maior est communicatio fidei, quàm corporalis communicatio: sine illa nemo potest saluus fieri, id est, sine fide Christi, nempe quod mortuus sit pro peccatis, sicut & Christus Ioann. 6. dicit: Nisi manduca-

Rr 5 ritus

ritus carnem filij hominis, &cæt. loquēs de spirituali cōmunionē. Sic etiā cōmunicārunt fideles veteri testamenti, credentes Christum futurum redemptorem & tempore necessitatis, inquit Augustinus, *ex de, & māducāsti*. Fides illa impetrat fructū victimæ Christi, nō corporalis cōmestio sacramenti. Corporalis enim commestio fit solūm propter memoriam passionis Christi renouandam, ad confortationē dei, vt gratiarum actio fiat, vt vitam nostram emendemus: sed in illa non consistit salus, sed in fide: quōd credo Christum pro me mortuū, & passum pro peccatis meis. Corporalem ergō vsum sacramēti spernere non debeo propter præceptum Christi, Matth. 26. *Accipite, &cæt.* sed fidei potior est, &cæt. Ideō morientis sine sacramento, habens iustam causam, vel corporalem, quōd sacramentum glutire non potest, vel spirituales, quoniam sacerdos hæreticus, aut sectarius est, volens per hoc sacramentum attrahere aut cōpel- lere ad fidem sectariam &cæt. non est damnatus. Sic moritur martyr Hermogildus filius regis, & plures catholici nolebant sacramentū Arrianorum accipere, qui negabāt diuinitatē Christi in sacramento, &c. Nam communiter sectarij ipsi vel non credunt sacramento, vel alium habent errorem. Tales de quibus modò dixi, non sunt damnati. Ideō aliqui in fide catholica morientes, propter hoc non damnantur.

Tertiō inquires: Quid tunc cū illis fiet, qui in sacramentis sectariorum moriuntur, cū illa extra Ecclesiam non accipiuntur ad fructum? Respond. Luc. 23. inquit quādo Christus educebatur ad montem Caluarie, sequebatur eū multa turba, &c. Aliqui ex ignorantia assistunt, & putant rectē omnia fieri, alij autem ex obstinatione scientes Christum ex miraculo esse filium Dei, Ioan. 9. missum, promissum &c. attrahunt ex inuidia crucifigunt. At ignorantes postea

ex prædicatione centurionis, qui primus prædicator diuinitatis Christi fuit, dicens: Verè filius Dei erat iste &c. Et ex prædicatione Petri in die Pentecostes, Ad. 2. plures sunt compuncti, & sanguinem què fuderant biberunt. Sic multi sectarij ex ignorãtia peccat contra vnitatem Ecclesiæ. At hæresiarchæ & alij qui ex proposito, obstinatione, malitia peccat, illis nihil proderunt sacramenta: de alijs constat apud Deum, cuius iudicia sunt occulta, &c. Nõ verò sectarijs cura aut labor est de sacramento, sed quatenus prætextu illo attrahant ad sectam suam homines. Vndè periculosus & dånabilius est, mori extra vnitatem Ecclesiæ in inobedientia superiorum & Ecclesiæ, quàm mori sine sacramentis. Alter enim ex causa infirmitatis & impossibilitatis potest excusari, sed sectarius nullo modo.

DE CONCOMITANTIA

sacramenti.

TITVLVS XCVIII.

PRIMò, concomitantia (id est, sequela) dicitur, quando vnum necessariò sequitur alterũ, vt vbi est verus ignis, ibi sequitur necessariò caliditas. Si vinũ, ergò sapor: si aqua, ergò madida. Hęc enim non possunt diuidi, sic est in sacramento Eucharistiæ. Christus dicit Matth. 26. Hoc est corpus meum. Si corpus, & non cadauer, ergò viuum: si viuum corpus, nõ est sine sanguine: Vbi nũc vita & sanguis, ibi necessariò anima. vbi nunc est Christus, habens inseparabilem diuinitatem, ergò ex concomitantia illa sequitur corpus & sanguis, vita & diuinitas. Hęc omnia sunt vnus Christus, inseparabilia in æternum. Nam amplius non moritur. Roman. 6. Omnis igitur spiritus, qui soluit & diuidit hæc in Christo, ex Deo non est, 1. Ioan. 4. Quid accipiunt sectæ in prima specie,